

EVANGÉLIUMI HIRNÖK

Official Organ of the
Hungarian Baptist
Union of America

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS MONDÁ: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogányok között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar
Baptista Szövetség
hivatalos tudósítója

KÖRLEVÉL

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA GYÜLEKEZETEKHEZ. — KIADJA: A BAPTISTA
HITKÖZSÉG, BUDAPEST. Budapest, 1945 július hó 14.

Lelkipásztorok, Elöljárók és minden Hívők, kedves Szolgatársaink és Testvéreink az Ur Jézus Krisztusban !

ALULIROTT és a lelkiszövetségben vezető társai, kiket az Ur elhívott munkásokul az Ő szőlőjébe s kiket a Ti bizalmatok az előmunkások felelős tisztébe emelt, — köszöntünk benneteket a szent ige szavaival: "Kegyelem néktek és béke Istentől, a mi Atyánktól és az Ur Jézus Krisztustól. Hálát adunk az Istennek mindenkor mindnyájatokért, emlékeztetvén rátok a mi imádságainkban; szüntelenül emlegetve a ti hitetek munkáját és a ti szeretetetek fáradozását és a mi Urunk Jézus Krisztus felől való reménységteknek állhatatosságát, az Isten előtt, a mi Atyánk előtt . . . Mert azok maguk hirdetik felőlünk, milyen volt a mi hozzátok való menetelünk és miként tértetek meg az Istenhez a bálványoktól, hogy az élő és igaz Istennek szolgáljatok és várjátok az Ő Fiát égből, akit feltámasztott a halálból, a Jézust, aki megszabadít minket amaz eljövendő haragtól." (I. Thessalonikai lev. 1:1-10.)

Nagy vihar vonult végig újra a földön, mely hullámaival megostromolta a lelkek várfalait is. Sion tornyaiban sokszor szorongva virrasztottunk és legfőbb gondunkat az a törekvés képezte, hogy az imádság szent tüze ki ne aludjék az oltáron és az evangélium mécsese ki ne hunyjék a sötét éjszakában. A vámsorompókat idejében lehúztuk a gyűlölet és rombolás szelleme előtt és biblikus meggyőződésünkre tá-

maszkodva, kapuinkon kívülre rekesztettük az egyensúlyát vesztett világot.

Mint egyház és lelkiközösség, — szemlét tartva az utóbbi évtizedek történelme és gyülekezeteink jelenlegi helyzete felett, nyugodt szívvel elmondhatjuk, hogy evangéliumi hitünknek, pártatlan magatartásunknak, ösztönös igazságszeretetünknek és éber örökösünknek, megvolt a kívánt, áldásos eredménye. Két nagy erkölcsi tételt könyvelhettünk el javunkra a szörnyű vihar elvonulása után: egyik az, hogy szószékeinket és ujságjainkat nem állítottuk be a háborus uszítás szolgálatába és a másik, hogy a háboru előtt és a háboru alatt egyaránt, mindig és következetesen a demokratikus eszmékért, az emberi jogok érvényesüléséért és a "szabad államban, szabad egyház"-ért lelkesedtünk és küzdöttünk.

Békevágynak és ehhez szabott magatartásunk nem a változó időkhez alakuló konjunkturális követelményekből, hanem a lelkünk mélyén gyökerező krisztusi hitünkben, vagyis belső lelki adottságunkból jött létre. Magatartásunk következménye gyanánt inkább vállaltuk a "megbízhatatlan szektáriusság" bélyegét, mintsem lelkiismeretünkkel és politikai tisztánlátásunkkal ellentétbe kerülünk. Ha akadtak is sorainkban itt-ott, akár magyar, akár német anyanyelvű hitsorsosaink kö-

zött megingott falevelekhez és meghajolt nádszálakhoz hasonló gyenge, megtévesztett vagy megszárdult lelkek: annyi bizonyos, hogy a baptista hívők kezei az ártatlanok vértől tiszták maradtak. Ennyit meg kell állapítanunk és meg kell mondanunk — hivalkodás nélkül — egy erkölcsi testület képviseletében, a sorsfordulók és számonkérések idején. Nem vonjuk ki magunkat ugyanakkor az ország népét egyetemlegesen terhelő ama bűnök őszinte megbánásából, melyek hazánkat — közvetve vagy közvetlenül — a pusztulás örvényébe sodorták. Isten legyen irgalmas Magyarországhoz!

Kedves Testvéreim!

Isten országában nincsenek véletlenek és a történelem minden "miért"-jének meg van a maga "azért"-je. Visszapillantva az átélt megpróbáltatásokra, nemlankadó reménységgel tekintünk a jövőbe és levonva a mult minden konzekvenciáját, Isten iránti hűséggel és emberek iránti szeretettel fogjunk hozzá az építés munkájához, a romok felett. E romok vádolnak, — de egyben inspirálnak is, — mert Krisztus katonái nem lehetnek a meghátrálás emberei . . .

Buda kültelkein még alig némult el az ágyuszó, amikor megkezdtük első körlevelünk sokszorosítását. — Fővárosunk ekkor még, — postaforgalom hiánya miatt, — elzárt sziget volt a vihardulta magyar tengerben, ahonnét a régi staféta, — futárszolgálatra emlékeztető módon, vitték

széjjel testvéreink, mint alkalmi kézbesítők a leveleket, a szélrózsa minden irányába. Tudván azt, hogy számos gyülekezetbe nem juthatott el levelünk, — idézünk belőle néhány sort:

“Romvárosunkban immár az élet jelei mutatkoznak. Tul vagyunk az ostrom szenvedésein és a későbbi nehézségeken úgy, hogy gyülekezeteinkben megtartjuk összejöveteleinket. Szomorúan közöljük, hogy imaházaink nagy része, egyelőre használhatatlan; árvaházunk és szemináriumunk, rombadőlt. Iskolánk, természetesen, szünetel; árváink nagy részét vidékre telepítettük. Könyvesboltunk, bár mellette, a házban, bomba robbant, megmaradt és szívesen küld testvéreinknek (persze csak személyes felkeresésre) az 1945 évi “Áhitat”-ból. A Bibliaolvasó naptárból csak kevés van, mert a nyomdában, nagy része elpusztult. A “Békehirnök” és más lapjaink, egyelőre szünetelnek.

Hála az Urnak, a fővárosi és a környéki testvérek soraiból, aránylag kevesen estek áldozatul; a missziómunkások (a Józsefucai gyülekezeti házban hirtelen elhunyt Békéssy Sándor tv. és a szeminárium épületében, negyedmagával, bombatalálat folytán kiszenvedett Körösi Béla tv. kivételével) helyükön vannak. A próbák között elgyengült testünkben a lélek nagy növekedésre lelt alkalmat. — Ha valaki közülünk nem becsülte eddig eléggé a kegyelmet, az most kemény leckét kapott az Urtól. Gondoljuk, így történt ez az ország minden részében, ahol harctér volt.

Küldjeteink rövid jelentést hoznánk, mihelyt lehetséges! Minden körzet és önálló gyülekezet igyekezzék az autonómia keretén belül hiven sáfárkodni. A lelkipásztorok, evangelisták, a hatóságoktól láttassák el magukat igazolvánnyal, míg tőlünk újat kaphatnak. A vallás szabad gyakorlatát a Vörös Hadsereg parancsnoksága és Kormányunk biztosította.

Mig e sorokat írjuk, érkezett a

gyászshir, hogy id. Udvarnoki András tv. Pécelen elhunyt. Áldott legyen emlékezete!”

Még e március 25-én kelt levél szétküldése, illetve Buda eleste és az Ideiglenes Nemzeti Kormányának — Debrecenből Budapestre való költözése előtt, — felvette alulírott a személyes érintkezést az ujjászervezett polgármesteri hivatallal, a kultuszminisztérium fővárosi kirendeltségével, valamint az orosz városparancsnoksággal és megbeszéléseket folytatott az egyházi élettel összefüggő, sürgős kérdésekre nézve. Az országos vezetőségi tagokkal csak lassan, a harctér eltolódása és a helyzet normalizálódása után, állhatott helyre az összeköttetés. Közeledekési nehézségek és egyéb akadályok leküzdésével, a gazdasági in-

THREE BOOKS NEEDED

A negro preacher walked into the office of a newspaper in Rocky-mount, N. C., and said: “Mistah Edito”, they is fowty three of my congregation which subscribe fo’ yo’ paper. Do that entitle me to have a church notice in yo’ Saturday issue?” “sit down and write,” said the editor. “I thank you.” and this is the notice the minister wrote: “Mount Moriah Baptist church, Rev. John Walker, pastor, Preaching morning and evening. In the promulgation of the Gospel, three books is necessary: The Bible, the Hymn-book and the pocketbook. Come tomorrow and bring all three.”

“John”, said the teacher, “you shouldn’t laugh out loud in the schoolroom.”

“I didn’t mean to,” he apologized. “I was only smiling, and all of a sudden the smile busted on me.”

Pat: “Mike was drowned last night.”

Jake: “Couldn’t he swim?”

Pat: “Yes, but he was a union man; he swam for eight hours and then he quit.”

“Do you find it hard meeting expenses?”

“Gosh, no; I meet them everywhere”.

tézőbizottság több csonkaülése után az első, szélesebbkörű értekezletet a gazdasági és ellenőrző bizottságok tartották együttesen április 11-én, amit április 25-én újabb értekezlet követett, valamint épület-szemle budapesti intézeteinkben.

A két vegyesbizottsági ülés után, újabb hosszabb körlevelet intéztünk (május 4-én) az ország gyülekezeteihez és előljáróihoz, mostmár postai uton továbbítva azokat a körzeti lelkipásztorok címére. A körlevélben szoltunk intézeteink helyzetéről, a magyar-orosz nyelvű működési igazolványok kiadásáról (és azzal kapcsolatban a politikai igazolásról, mint előfeltételtől), a hitoktatás ügyéről, a lapindítási tervről és arról, hogy az áttérések (be- és kilépések) egyelőre a régi jogszabályok és formák szerint történnek.

Megpróbáltuk rendszeresíteni ismét a budapesti és környéki gyülekezetek előljárósági értekezleteit, amelyeket hosszú éveken át, minden hónap első hétfőjén tartottunk meg különböző gyülekezetekben. Az első ilyen ülés május 15-én volt nagy érdeklődés mellett, amelyen örvendtünk a boldog viszontlátásnak, szomorkodva az elköltözötték emlékt felett és megtartva gyülekezetenként beszámolóinkat. A második ülésünkön (július 11-én) életbevágó missziói kérdésekkel foglalkoztunk.

Mindezek után került sor országos előljárósági értekezletünkre, amit, Isten kegyelméből, június 22-én tartottunk meg a Nap-ucai gyülekezet kistermében. Az értekezletről az utazási nehézségek miatt többen kénytelenek voltak távolmaradni — egésznapos volt, minden közösségi ügyünket érintő tárgysorozattal. Alulírottan kívül, dr. Udvarnoki Béla alelnök, Baranyay Mihály titkár. Bán Gábor, Bányai Ferenc, Cserhalmi Imre Kolozs József, Nagy Pál, Révész Zsigmond, Steiner István, Szabadi Gusztáv, Szegedi György, dr. Tresánszky Vilmos, mint a szakbizottságok elnökei, titkárai és előadói, továbbá a kiegészítésül meghívott, közelben lakó lelkipásztorok: Bretz Emil, Gábos Imre, dr. Haraszti Sándor és Reviczki Mátyás vettek részt az ügyek megvitatásában.

(Folytatjuk.)

A jövő konvencióról

Figyelem! ! !

Figyelem! ! !

AZ AMBSZ kebelébe tartozó minden egyes gyülekezetnek, az azokban működő minden egyes organizációnak s azok tisztviselőinek; minden egyes prédikátornak, diakónusnak és minden egyes tagnak örömmel jelentjük be azt, hogy Urunk jóvoltából, immár közölhetjük ezévi nagy konvenciónknak helyét és idejét.

Több gyülekezetről próbálkoztunk, de a helyi körülmények olyanok voltak, hogy legjobb akarattuk mellett sem fogadhatták a konvenciót. Végül is, az Ur lelkének irányítása folytán, figyelmünk Detroit, Mich. felé irányult, ahol egy megértő lelkimunkás és nagyszívű gyülekezetre találtunk ez alkalommal is. Bár itt is vannak nehézségek, megoldásra váró problémák, mégis: ez a vállalkozó szellemű gyülekezet hajlandó lesz bennünket fogadni.

Igy, szíves tudomására adjuk minden érdekeltnek azt, hogy az Ur is így akarja és, ha élünk, ezévi rendes nagy konvenciónk Detroit, Mich.-ben fogjuk megtartani **AUGUSZTUS HÓ 21 ÉS 25 KÖZÖTT.**

Természetesen, a programot és egyéb részleteket, csak később közölhetjük, de a helyet s az időt már most jelenthetjük. Tesszük ezt azért, hogy azok a kedves delegátus testvéreink, akik vakációjukat a konvenció idejére szokták kivenni, már most így tervezhessenek. Bár a konvenció nem vakáció, mégis tudjuk azt, hogy több k. testvérünk csak úgy vehet részt azon, ha annak ideje, a vakációval egy időre tehető.

Leendő házigazdánk, Rev. Petre M. Adalbert tv. s a detroiti testvériség, mindent megtesz, hogy sikeres és áldásdus konvenciónk legyen, de a konvención résztvevőktől függ az, hogy valóba sikeres és áldásos legyen ez a testvéri találkozó.

Igaz, hogy a legutóbbi konvenciónk idejére a háború már végetért, de a háborús megszorítások még érezhetők voltak. Remélhetőleg, ebben az esztendőben taláncsak könnyebb lesz minden problémát megoldani. Így hisszük, hogy ezévi konvenciónk már egy "békebeli konvenció" lesz, Urunk jóvoltából. Az

élelmiszerek adagolása megszűnt; az utazás könnyebb és — több, mint egy félév van a tervezésre, az előkészülésre. Tehát: imádkozva készüljünk ebben az esztendőben, egy "békés" és "áldott" konvencióra!

Gyülekezeteink jövője, az amerikai magyar baptizmus jövője, nagyrésztben attól függ, hogy ezen a nagyfontosságú konvención, miként fogunk határozni jövőnket illetőleg. Hála érte az Urnak, a \$25,000-os kampányt sikerrel lezártuk. Most, midőn a pénz megvan, a Misszióügyet, a Menház- és Irodalmi ügyeinket, alapos megfontolás tárgyává kell tennünk, mivel létérdekünk ezt így parancsolja.

Konvenciónkkal kapcsolatban aztán, egy nagyfontosságú más esemény is lesz: az új Menházi épület ünnepélyes megnyitása. Előzetes terveink szerint, konvenció zártával, Detroitból, testületileg megyünk át Watervlietre és ünnepélyes keretek között, hivatalosan átadjuk az új Menházat rendeltetésének. Nagy esemény lesz ez szövetségünk életében s így hisszük, hogy testvéreink nagyszámban vesznek azon részt, az ország minden részéből. Fel tehát, Testvéreim, imádkozva tervezünk és készülünk ezévi, detroiti nagy konvenciónkra!

Testvéri üdvözléssel,

Akron, O. 1946 január 22-én,

BALLA György, az AMBSZelnöke.

KOMOLY FELHÍVÁS

A TERMÉSZETBEN gyakran van olyan időjárás, ami ártalmas a termésre. Nyáron át sokszor van nagy szárazság, télen gyakran nagy a hideg és kevés a hó s ilyenkor a termés limitált, az aratás gyengébb, mint máskor.

Nem tudom, mi okozhatja Szövetségünk területén azt a szárazságot vagy kemény telet, amelynél fogva AGGMENHÁZUNK FENTARTÁSÁRA, HÓNAPRÓL-HÓNAPRA, NAGYON KEVÉS VAGY EGYÁLTALÁN SEMMI ADAKOZÁS SEM FUT BE. Nem vagyok hajlandó elhinni, hogy gyülekezeteink megfeleltek volna elaggott testvéreinkről, szeretett Otthonunkról! Hiszen a múlt eseményei azt igazolják, hogy Szövetségünk népe min-

dig a legjobban szíven hordta a SZERETET OTTHONUNKAT. Ezt nagyon is értékeljük és köszönettel vesszük. De nem szabad megfelekezni a jelen és jövőről. Intézetünkben állandóan meg van az óriási kiadás, mert a mai gazdasági viszonyok mellett, ott is drága minden. A nagy család fenntartása, orvos, orvosság, tüzelőanyag, stb, havonta sok pénzbe kerül.

Valaki mondhatná: "Micsoda beszéd ez, hiszen csak mostadtunk össze 25 ezer dollárt, amelynek nagy része, az aggmenházra gyűlt össze." Ugy van, kedves testvér, de azt sem szabad elfelejteni, hogy a 25 ezer dollárnak csak 35 százalékát szavazta meg a konvenció az Aggmenház részére, tehát: minden dollárból csak 35 centet kapott intézetünk, — **DE EZT A PÉNZT SEM A FOLYÓ KIADÁSOKRA, HANEM AZ AGGMENHÁZ KIÉPÍTÉSÉRE GYŰJTÖTTÜK.** Isten segítségével, az új nagyházat, ezzel a pénzzel vásároltuk meg. Ezzel építettük át ujja belőlről teljesen. Ami még van ebből a kevés pénzből, abból kívülről kell majd rendbehozni tavasszal, a nagy Sherwood féle házat. Amit pedig, néhány jószívű testvérünk és némely Nőegyesületünk butorra adott, azt sem használhatjuk fel kenyérre, — **mert butorra kell az!**

Tehát: jelen soraimban, arra kérem összes gyülekezeteinket, azok intézményeit, hogy nézzenek körül háztartásukban s ha valahol van néhány dollár, amivel gyakorolhatják keresztyéni szeretetüket, — küldjék be azonnal azt az Aggmenházunk pénztárába, **VÉR Ferenc** testvérhez, akinek pontos címe e lapban megtalálható. **NE VÁRJANAK A PÉNZ BEKÜLDÉSÉVEL ADDIG,** míg az 50 VAGY 100 DOLLÁR LESZ, küldjék be AZT, AMI VAN, AZONNAL! Küldjük azzal a tudattal, hogy a "A SZERETET SOHA EL NEM FOGY" és "A JÓKEDVÜ ADAKÓZÓT SZERETI AZ ISTEN."

PETRE M. Adalbert, vagyongazdálkodó bizottsági elnök.

AZ EVANGÉLIUMI HIRNÖK, mint a neve is mutatja, — az Evangélium igazságairól ad hírt és utbaigazítást olvasóinak. Olvassátok ezt a lapot!

Evangeliumi Hirnök**GOSPEL MESSENGER**

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
7 East Buchtel Ave. Akron, O.

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő—Editor-in-Chief
Rev. Adalbert M. Petre
955 Merrill Ave. Lincoln Park, 25
DETROIT, Mich.

Társzerkesztő — Assistant Editor:
Rev. Gabriel Petre
350 Austin St. — Buffalo 7., N. Y.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre: \$2.00 Félévre: \$1.00

SUBSCRIPTION FEE:

\$2.00 per year \$1.00 per half year

A SZERKESZTŐ ROVATA

JÉZUS SAMARIÁBAN

A BIBLIA két kiváló esetet örökölt meg, melyben Jézus nem a felfuvalkodott büszke zsidóknak útján (Samaritát elkerülve) ment Galilea tartományából a Judea tartományban levő fővárosba, Jeruzsálembe. Mind a két alkalommal az ő mindentlátó, isteni szemeivel látott szükségben levő lelkeket, kikben meg akarta mutatni Istennek dicsőségét ennek a világnak s azokat pedig megmenteni óhajtotta.

Amíg a Mester Jákób kutjánál beszélget a samaritánus nővel, míg a tanítványok elmentek eleséget venni, a nőnek szívében lelkiforrást fakasztott, amely boldogsághoz, hithez és élő reménységhez segítette, az amugy alacsony morállal bíró nőt. A nőnek beteg lelke midőn meggyógyult s felismerte, hogy a zsidók reménységével, Jézussal találja szemben magát, gyorsan beszaladt a városba és mindenkinek hirdette Jézus Samariában való tartózkodását. Sokan kijöttek meggyőződni

az asszony szavának igazságáról s többen közülök ugyanabban a lelki tapasztalatokban részesültek, valamint azt az áldást is nyerték el az Urtól. Majd a nő felé fordulva, örömmel mondták: "Nem a te beszédédért hiszünk immár, mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy bizonyosan ez a világ idvezítője, a Krisztus." (Ján. 4:42.) Ki tudja kiszámítani azt a sok lelki áldást, amelyben két napon keresztül, Jézus Samaria népét részesítette?

Egy másik alkalommal, midőn Jézus egy samaritánus faluba bement, 10 belpoklos férfi távolról kiáltott felé: "Jézus, Mester, könyörülj rajtunk!" — Azok tudatában voltak betegségük veszélyes mivoltának. A társadalomból ki lettek tiltva, hogy betegségük által mások ne fertőztesse meg. Minden tekintetben rettenetes a betegség, testre-lelékre egyaránt. Ez látható képe a láthatatlan lelki betegségnek, mely szintén, az embert testben és lélekben képes tönkretenni. Mind a kettőhöz a segítség csak egy irányból, Istentől jöhet. Ezt Jézus nagyon szépen bebizonyította sok esetben.

Az ember részéről, hogy bűnbetegségéből meggyógyuljon, két dologra van szüksége: hitre és engedelmességre. A belpoklosok hittel közeledtek Jézus felé, hittel fejezték ki közös óhajukat. Mesternek vagy Rabinak szolgáltatták Őt. Jézus, a törvény szerint, elküldötte a papokhoz, hogy azok mentsék fel. (III. Móz. 14:2-32.) Ezen pontnál a belpoklosok, hitükhöz hozzászólották az engedelmességet. Nyomban elindultak a zsinagóga felé s utközben teljesen meggyógyultak. A papok ép, egészségeseknek találták őket. A tíz közül csak egy "idegen" tért vissza megköszönni Jézusnak kegyelmét, jószágát velük szemben.

Hogyan áll a dolog azoknál, akiket Jézus lelki betegségükből gyógyított meg, — nem még egypár nyomoruságos földi évre, hanem a mennyei örök boldogságra, dicsőségre? Háládatosak vagyunk-e Vele szemben, mindenben? Életünk, beszédünk, áldozatkészségünk bizonyítja-e azt, hogy tudatába vagyunk teljesen Jézus Krisztus

tus felemelő hatalmának, irgalmának?

Ezt nem annyira imáink által, mint a dalkozásunk által tudjuk bebizonyítani. Azon egyén, aki nem felejtette el, hogy mit tett Isten övele, törekszik minden erejével, mint a samaritánus nő, másokat is Krisztushoz segíteni.

MI VAGY TE?

Nem az kérdés, milyen nevet viselsz vagy milyen csoporthoz tartozol, hanem sokkal inkább ez: Miről tanuskodnak életednek mindennapi cselekedetei? Az ember, ezen kérdésre megadott feleletében, kétféleképpen hazudhat.

Pétertől a főpap udvarán, a poroszlók között, egy kis szolgálóleányka kérdezte: "Nemde te is ez ember tanítványai közül való vagy?" Ezen nyílt, egyenes kérdésre Péter, egy olyan nyílt, egyenes hazugsággal felelt: "Nem vagyok!" Holott ezt kellett volna felelje: "Igen, az vagyok." És még hozzá ezt a kijelentést háromszor ismételte meg.

Ne ítéljük el Pétert ezen gyarlóságáért, mert csak háromszor tagadta meg Mesterét, míg mi talán milliószor is. A Péter szomorú tragédiája sem oktatott ki eléggé s mások lelki bukása sem rettentett meg, hogy jobban tudjunk vigyázni magunkra.

Nagyon sokan, erre a kérdésre, másféleképpen hazudnak, éppen olyan vakmerően és nyíltsággal. Ha felmerül a kérdés: Keresztyén vagy-e te? Minden gondolkodás nélkül mondják: "Igen, az vagyok. Apám, anyám és minden ősöm, sok generáción keresztül, ehhez vagy ahhoz az egyházhoz tartozott!" De, ha közelebb hozzuk a kérdést szívükhöz: Jézus Krisztus személyesen megváltott-e? — így felelnek: Gondolom, mert ő az egész világnak Megváltója. Ennél aztán többet nem tudnak Jézusról.

Ha Jézus az egész világnak megváltója, kiket fog majd királyi székének baloldalára állítani? Honnan jó az a nagy tömeg, amelyről Jézus azt tanította: — Sokan járnak a széles úton és mennek be a tágas kapun az örök kárhozatra?

Óh, mondjuk lépten-nyomon ennek a világnak azt, hogy ne ámitsák magukat nevükkel, őseiknek vallásával. Ne szaporítsák bűneiket újabb hazugságokkal. Azt mondják, keresztyének vagy krisztusiak, de nem igaz. Krisztus életétől az ő életük olyan távol van, mint kelet nyugathoz. Ha nem követik Jézust s nem fogadják el tanítását, nem keresztyének.

HAMULA SÁNDOR magyar ügyvéd

Forduljon hozzá bizalommal, levélileg
vagy személyesen.
104 Glenwood Ave. — Eas Orange, N. J.
Telefon: ORANGE 2-1717.

AZ AGGMENHÁZI SZOBÁK

BERENDEZÉSÉRE ADAKOZTAK:

NŐEGYESÜLETEK: Bridgeport, Conn. \$125.00; New York, N. Y. 125.00; New Brunswick, N.J. 125.00; Homestead-McKeesport, Pa. 125.00; Huntsburgh, O. 125.00; Garfield, N. J. nőegyesület, férfikör és vas. iskola, 125.00; Cleveland Egyesült Nőegyesület, 250.00.

EGYESEK: Hlinka Géza és neje, Chicago, Ill., 150.00; Szabó fivérek: Elmer, Edward és István, Youngstown, O., 150.00; özv. Kazsuk Józsefné, Huntsburgh, O., 100.00 és a Gary, Ind. vas. iskola, 125.00.

Az öregek nevében, hálás szívvel köszönjük a nemes adományokat. Ha van még valahol egy intézet, amely egy vagy több szobát be akar rendeztetni, szeretettel kérjük: sziveskedjék a pénzt haladéktalanul beküldeni.

Az összes szobákra adakozó egyesületek és egyesek figyelmét felhívjuk arra, hogy a szobák neveit tessék megválasztani és egy postakártyán beküldeni. A nevek bibliaiak legyenek. Idáig a következő egyesületek választották meg a szobák nevét: Az Amerikai Női Szövetség 4-es szobájának neve: **BETÁNIA**. A Gary-i vas. iskola szobájának neve: **GALILEA**. A Cleveland Egyesült Nőegyesület 2-es szobájának neve: **BÉTHEL**. A Bridgeporti Nőegyesület szobájának neve: **DORKÁS**.

Figyelem! Idáig 10 egyén részére vásárolhattunk berendezést. Még 8 berendezésre van szükség. **KÉRJÜK AZ EGYESÜLETEKET, CSALÁDOKAT ÉS MAGÁNOSOKAT, HOGY VÁLLALJÁK EL LEGALÁBB EGY SZEMÉLY RÉSZÉRE — VÁSÁROLANDÓ BERENDEZÉS KÖLTSÉGEIT**, ami mindössze csak \$125.00.

Az ujonnan vásárolt nagy épületben lesz egy **IMATEREM IS**, amelynek berendezését **VÉR TESTVÉREINK VÁLLALTÁK**. Ezért, ezt az imatermet **VÉR CHAPEL**-nek fogjuk nevezni.

Hisszük, hogy az idáig minket csodálatosan megsegítő Isten, ennek a gyönyörű munkának befejezésére is meg fog segíteni s a jövő nyáron esedékes megnyitási ünnep-

Békesség a Nőegyletben

Irta és felolvasta: **BERLET** Henryné, a keleti Nőegyesületek New Yorkban tartott konferenciáján, — 1945 évi június hó 16-án.

EGY HIVÓ nőegyesület rendelkezése, hogy lélekemelő szolgálatot is végezzen gyűlésein, összejövetelein, megjelent tagjainak szívében. Sajnos, nem mindig történik ez. Esnek lelki neheztelességek, megszorodások, sőt sokszor hosszú időre kiterjedő haragok is, amelyek nem építik, nevelik sem a lelket, sem pedig az Istenországát. Ez azért történik, mert némely nők, az összejövetel nagy és szent célját nem bírják kellően felbecsülni, értékelni. Érzelmek és felindultságuknak engednek, valami idegen szellemtől hajtva.

Némelyek sokszor csak azért mennek el az összejövetelekre, hogy az egész héten vagy az egész hónapban összegyűjtött hallottakat és elgondolásokat, ennek vagy annak az egyénnek megmondogassák. Ezzel aztán legtöbbször, a szent alkalomnak illatos lelki virágait forróvízzel öntözgetik, amellyel aztán nemcsak a nőegyleti munkának ártanak, hanem kárt tesznek a gyülekezet életében is.

A nőegylet a gyülekezetben olyan, mint az édesanya a családban. Ha az édesaya háborgó és békétlen természetű, akkor az egész család kedvtelenné és idegessé válik. Ha a férjével vagy gyermekeivel civakodik, az egész család élete fel van fordítva. A gyülekezetnek ezen organizációja legyen békességes, örömteljes vagy békétlen, lehangolt és nyugtalan, az kihat a gyülekezet életére. Egy jó nőegyesület nagy áldás a gyülekezet életére, egy rossz pedig: áldástalan és átok. A nőegylet tagjai legyenek az Ur szolgálóleányai, akik békességre igyekeznek. Hozzanak az együletbe is szeretetet, jóillatú vigasztalásomat. Menjen oda mindenki örömmel, szeretettel, egymást eltűrő krisztusi szellemmel, segítő kézzel, elnéző s megbocsátó lélekkel abban a tudatban, hogy mindenkinek van hibája és em-

ségen, Isten népének sok-sok öröme leszen.

beri gyarlósága.

Seki ne jöjjön az egyleti gyűlésre azért, hogy ott majd megmondja véleményét a másíknak. Ne jöjjön oda senki, hogy ott majd másokat rendre int, mert azt — az Ur Jézus tanítása szerint, — másképpen kell gyakorolni. Kerüljük a "majd megmondom én neki" székét. Ne ülünk bele. Legyen az mindig üres. Bocsássuk meg és felejtsünk el mindent, amikor a nőegyesület összejövetelére megyünk Csak az Ur és az összejövetel célja legyen szívéinkben és elménkben.

Tapasztalatból mondom, hogy én is sokszor indítva éreztem magamat arra, hogy majd így vagy úgy megmondom ennek vagy annak a nővéremnek, de ez soha sem volt az Urtól. Mindig féltem, amikor a nőegyletet vezettem, mert olyankor a legkönnyebb az embernek megfeleledkezni magáról és a vigasztalás és építés helyett könnyen lehet sértegetni és sebeket vágni a lelkeken. De az Ur mindig adott erőt idegen érzelmek legyőzésére és az Ő akaratának tolmácsolására. Legyünk tapintatosak egymással szemben az összejöveteleinkben.

Ne feledjük el, hogy nagyon sok asszonynak nagy áldozatába kerül az, hogy eljusson a nőegyesület gyűlésére, ahol megpihenhet. Különösen a családós anyáknak, akik gyermekeiket sietve látják el vacsorával és fektetik ágyba. A másik anya pedig, akinek nagyobb gyermekei vannak, teljesen kimerül az azokkal való foglalkozásban. A harmadiknak férje beteg, ideges, aki nem szeret, hogy felesége a nőegyesületi gyűlésre jár. Ilyen, az élet terheitől sujtott nők, a gyűlésre azért mennek, hogy ott megpihenjenek, lelki erőt szerezzenek maguknak. S ha ott a lelkiek helyett, gondatlanságból bántalmat, csipkelődést s oly beszelgetéseket tapasztalnak, amelyek nincsenek hasznára a léleknek, — hát akkor csodálkozunk, ha az aszszonyok nem járnak a nőegyesületek gyűléseire? Testvéreim! A mi munkánk az építésnek, vigasztalásnak és a megörvendeztetésnek a munkája.

Építsük fel magunkat a békességes igyekezetre és egymás elviselés-

sére és akkor képesek leszünk építeni a nőegyesületet és a gyülekezetet. Vegyük például a méhcsaládot, amely békében összetart, épít és mézet gyűjt. Ahol a méhek békétlenül élnek, ott megfélemlenek az igazi célról. Ott megszűnik a mézgyűjtés. Amely nőegyesületben béke nincsen, ott nem lehet szó az igazkincsek gyűjtéséről sem.

Ismerjük meg egymást jobban. Legyünk elismeréssel nőtársaink — különböző helyzetében. — Neveljük magunkat arra, hogy egymásnak a terhét eltudjuk hordozni s többet tudjunk egymásnak eltűrni istenfélelemmel. Hiszen nincs senki olyan csodálatos, mint a nő; de egyben senkinek sincs olyan súlyos feladata, mint a nőnek. A nőkben sok jószág, szeretet és türelem van, mert a jó Isten őket így teremtette. Ne éljen vissza senki e magasztos, isteni rendeltetéssel. A női élet csodálatos és magasztos, de egy hívő, istenfélő nő élete még annál is magasztosabb.

Hogy milyen legyen a hívő nő élete, arranézve példát adnak az újtestamentomban, az istenfélő asszonyok. Mária és Mártha életében látjuk a Krisztushoz való hűséget. Egyiknél az Ur drága szavainak hallgatásában; másiknál pedig a vendégszeretben. A drágakenetes Máriánál látjuk, hogy minden lenézés és megvetés dacára, Jézus lábaihoz borul és, mint bűnös nő, bűnei felett keserves könnyeket hullat. Husvét reggelén többen siettek a koporsóhoz, hogy Jézus iránti tiszteletüket megegyeszer kifejezésre juttassák s az Isten őket, reményükön felül megáldotta. Hasonlítunk mi, újtestamentumi nők hozzájuk és a többi asszonyokhoz, akik az Istent igazán félték és tisztelték?

A Biblia lelki életünk tükré. Nézezzük magunkat abban s ahol látunk hibát életünkben, javítsuk, igazítsuk ki azt s törekedjünk erősen arra, hogy nőegyleteinkben — tartsuk meg az isteni békességet.

Kanadai karcolatok

Irja: MAJOR Mihály

(Folytatás.)

Paradoxon.

Ennek a görög eredetű szónak az értelme: 'Látszólagos ellenmondás.' Ilyen paradoxonnak bizonyult, hogy odavezető utam valami 2,000 mérfölddel vitt tovább Magyarországtól, de egyébként, — mintha szép, volt hazánk szellője érintette volna arcomat. Amennyi zamatosan magyarul beszélő vérünkkel találkoztam ottan, nagyon meglepő volt részemre. Annál is érdekesebb volt, mert a gyermekek is átvették ezt a jóízű magyar kiejtést a szülőktől. Akárcsak valahol Szabolcsban vagy éppen Debrecenben járna az ember!

Valóságos "Kis Magyarországot" varázsoltak oda derék magyarjaink. Hiszen Békeváron, — ahol Mentő testvéreink vannak, — "Kossuth" népiskolába járnak a gyermekek. Magyar a tanfelügyelő. Az angol tanítónő sorsát el lehet képzelni, ha tudjuk, hogy szünidő alatt, magyar gyermekcsevegés tölti be a portát. Magyarul bonyolítják le a nebulók játékaikat. Hallottunk már sokat a kotló zavaráról, amely kacsákat költött ki. Nem könnyebb a sorsa az ottani angol tanítónak.

Még megjárja, amíg simán megy az élet, de néha, a már kamaszabb tanulók magyarul mondják meg egymásnak a 'teacher'-ről való véleményüket, amit az aztán néha megsejt . . . Így történt nem olyan régen. Aztán melyik nő az, aki nem akarná tudni, hogy mit mondtak felőle? Ő is akarta, de a kis fickók nem árulták el egymást. Mi történt? A tanfelügyelő elébe került az ügy, akinek bevallották az apró bűnösök a vétet. Okos ember lévén, a gyermekeket megintette s a tanítónőnek pedig ajánlotta, hogy most az egyszer jobban teszi, ha nem forszirozza tovább a dolgot s adja fel a kíváncsiságát. Ő is szintén elég okos volt ahhoz, hogy elintézettnek vegye az incidenst.

Szóval, jó közbejárást végzett pozíciójában magyarunk. De érdemes tudni, hogy az Isten és ember közt csak Jézus Krisztus az érvényes közbenjáró (Tim. I. 2:5,6.) Legyen

áldott számtalanszor szent neve!

Majd az országuton haladva egyik látogatásunk alkalmával, mondja Mentő testvérem: "Figyeljen csak balra a testvér! Nézek, Hát lelkem, ezt a feliratot olvasom egy másik népiskola homlokzatán: 'Rákóczi School No. . . .' Már a számra nem emlékszem, nem is mérvadó.

Igen, egy kisdarab Magyarország a végtelennek látszó angol birodalomban. Sok hiba van a brit népben is, de ily engedményt talán csak ez a nemzet ad a bevándorlóknak, kivéve Magyarországot, hol évszázadokon át meg volt adva az alkalom az idegeneknek, hogy saját nemzetiességüket és nyelvüket megtarthassák . . .

(Folytatása következik.)

CLEVELAND, OHIO.

AZ ELSŐ Magyar Baptista Szeretet Egylet 1946. jan. 20-án, vas. d. u. 3-órakor tartotta meg rendes évi közgyűlését, az Egyesült Magyar Baptista templomban, amely alkalommal megújította tisztikarát. A választások eredménye gyanánt, — Bene János az elnök; id. Baranyi János a jegyző és Dobra Gábor a pénztáros-titkár.

A Szeretet Egyletnek tagja lehet minden jóerkölcsű, egészséges, 18-60 év közötti egyén. Beállási díj: — \$1.55. Tagsági díj nincs, hanem: minden halálesetnél \$1.05-t fizetnek a tagok és az elhunyt örökösei anynyi dollárt kapnak, ahány tagja van az Egyletnek. Az 5 cent levelezési költségekre megy.

Minden hívő testvér és barát lépjen be ebbe az Egyletbe még ma, mert ez az egyetlen magyar baptista temetési biztosító intézet egész Amerikában. Az egylet vezetői fizetést nem kapnak, hanem szeretetből végzik a szolgálatot és így a tagok semmiféle költséget nem viselnek, hanem csakis egymást támogatják akkor, mikor legnagyobb a szükség.

Az Első Magyar Baptista Szeretet Egylet, száz százalékban jótékony-célú intézmény. Levelet a következő címre küldhetnek a tagok és a szíves érdeklődők:

Mr. Gabriel DOBRA, 2889 East 102nd St., Cleveland 4., Ohio.

BODNAR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság
szolgálatára

3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.
Telefon: MEloose 3075-3076

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

JUBILEUMI ÜNNEPÉLY BRIDGEPORTON.

Január 27-én ünnepeltük kedves pásztorunk, STUMPF Árpád testvér és családját, akik 1931-től tevékenykednek közöttünk nagy buzgósággal és odaadással. Munkálkodásukat Isten bőségesen megáldotta, tagságunk szépen megnövekedett. Lelkiekben sokat épültünk. Anyagiakban is előrehaladtunk. Templomunk kívül-belül a legjobb karban van. Örök dicsére válik a nagy orgona gyülekezetünknek, amely istentiszteleteinket és lelkiéletünket fokozatosan emeli. Tizenöt év nem nagy idő, de nagy dolgokat értünk el ezen idő alatt, melyekért Istennek legyen hála és örök dicsőség.

Ünnepélyünk minden tekintetben áldásosnak bizonyult úgy délelőtt, mint este. Az istentiszteleteken szépszámu hívősereg jelent meg, hogy meghallgassa Istennek üzenetét, amelyet Ő, választott szolgálain keresztül kívánt szólni, ezen kiváltságos alkalommal.

Délelőtt vendégszónokok voltak: Rev. Robert Filer, a helybeli angol gyülekezet prédikátora és Rev. Biró Mihály, a wal-George Hensel, városunk másik angol templomából és Rev. Stumpf Lajos, a garfieldi gyülekezet pásztor, valamint Rev. Révész László, a cartereti gyülekezet pásztor.

Az ünnepi istentiszteletet nagyban emelte az énekkar szereplése. Vangor Jánosné énekszólója, amit Molnár Géza hegedűn kísért zongorán és Molnár Géza hegedűn. Valamint id. Kish Gyula gyönyörű költeménye, amit nagy hozzáértéssel mondott el az ünnepeltekhez.

Az ünnepi banketten is nagy közönség volt együtt. Ez alkalommal Köbling Antal, a diakónusi kar elnöke töltötte be az áldomásmesteri tisztet és ő adta át a gyülekezet ajándékát is szép szavak kíséretében. A Nőegylet részéről Sötér Józsefné szökött és adott át ajándékot; a vasárnapi iskola részéről, Dudics Pál beszélt nagyon érdekesen, feltüntetve az okokat, amiért olyan eredményesen munkálkodott 15-éven át Stumpf testvér és átadta az ajándékot is; az Ifjúság részéről ifj. Biró Mihály adta át az ajándékot kedves, meleg szavak kíséretében és a Férfi Kör nevében, Forgács Pál üdvözölte ajándékkal és szép beszéddel az ünnepeltek.

Majd magánszemélyek emelkedtek szólásra. Szántó József és családja gyönyörű virágcsokrot és ajándékot nyújtott át; az tán pedig, Szántó Ferenc és családja, Perve Jánosné és leánya, Tóth Pálné és fia, Sötér Józsefné és Leskó János temetkezési vállalkozó adták át ajándékaikat.

A szomszédos gyülekezetek is nagyrész-

ben képviselve voltak. A wallingfordi gyülekezetből Hamula János szökött és adott át ajándékot; a so. norwalki gyülekezetből Henczel József szökött és adott át ajándékot; Garfieldről Kurtz Lajos, New Brunswickról Révy Imréné.

A következő üdvözlő levelek lettek felolvasva: Rev. Major Mihály New Brunswick; Tatter Vilmos Chicago; Rev. Kovács Miklós Bethlehem; Rev. Kinda Sándor Perth Amboy. Távirat jött a következőktől: Kovács Ferenc, Cleveland, O. és Lengyel Ignácz, Homestead, Pa.

Nem hagyhatjuk említés nélkül azt a szép jelenetet sem, amikor ifj. Stumpf Árpád egy szépen feldisztatott tortát adott át a maga, felesége, nővére (Stumpf Ruth), Kish Gyuláné és férje, valamint az unokák nevében, szép szavak kíséretében.

Aztán Stumpf Árpád tv. emelkedett szólásra és hálásan megköszönte gyülekezetének, a szomszéd gyülekezeteknek és minden jelenlevőnek a megtiszteltetést, amiben őt és családját részesítették. Mindenkért az Uré legyen a hála.

(Egy jelen volt.)

BRIDGEPORT, CONN.

ÜNNEPEK UTÁN. — Karácsonyi ünnepek alkalmával minden egyes istentiszteletünk szépen volt látogatva. Testvéreink beigazolták hűségüket Istennek és az Ő házával szemben, mert eljöttek, hogy meghallgassák, mit szól az Isten?

A KARÁCSONYFA ünnepélyünk, mely december 23-án, vasárnap délután volt megtartva, minden tekintetben áldásosnak bizonyult. Több szép, tanulságos előadás is lett bemutatva. Különösen ki kell emelnünk a legkisebb gyermekek osztályát, ami mindenkinek a figyelmét lekötötte előadásával. Köszönetet mondunk hűséges tanítójuknak, aki nagy odaadással és lelkesedéssel, a művészetig emelte a kisgyermekek előadásait. További sikert és kitartást kívánunk neki a gyermekek tanításához.

IFJUSÁGUNK minden alkalommal azon fáradozott, hogy a karácsonyi ünnepek alkalmával feldisztatja a templomot. Gyülekezetünk fennállása óta, az idén volt a legékesebb templomunk. Nemcsak a karácsonyfa díszelgett benne fény pompában, de Bethlehem tájképe is a pásztorokkal és a bölcsékkel együtt látható volt. A szép rendezést ifj. Biró Mihály végezte és segítői voltak: Kish Ernő, Kautz Edie és ifj. Stumpf Árpád.

ÉNEK ÉS ZENEKARUNK nagyon szép szolgálatot végzett az ünnepek alkalmával. Különösen az énekkar vonta magára a jelen voltak figyelmét, az istentisztelet alkalmával. Amiért e helyen köszönetet mondunk az énekeseknek és ifj. Stumpf Árpád tanítónak.

NŐEGYLETÜNK dec. 30-án, vasárnap délután tartotta meg évi gyűlését, amely alkalommal úgy a jegyző, mint a pénz-

tárnok megtették jelentésüket. Az anyagi siker a legmagasabb fokot érte el a nőegylet fennállása óta, emellett a jótékonykodásból is derekasan kivette részét. A legutóbbi két hónapban nagy dolgot végzett Nőegyletünk. Menházunkban egy szobát teljesen berendezett és azt Dorkás névvel látta el; a magyarországi szenvedők részére pedig \$132.00-t juttatott. Emellett, a karácsonyi ünnepek alkalmával, több helyen kopogtatott be szeretetadományával. Gyűlés végeztével, megtartották a tisztújítást, aminek eredménye a következő: Elnök ifj. Kish Gyuláné; alelnök Tóth Pálné; jegyző Haurd Woddardné, pénztárnok Perve Jánosné. Mindegyüküknek szívből gratulálunk.

ŐÉV estéjét az Ur házában töltöttük, istentisztelet keretében, amely 8-kor vette kezdetét. Istentisztelet után, szabadelőadás volt; költemények, énekek és zeneszámokkal. 10:30-kor, az alsó teremben, terített asztalokhoz ültünk. Ügyes nővéreink jóvoltából. Hogy minden nagyszerű volt, legjobban az bizonyítja, hogy minden elfogyott. Majd 11:30-kor, újra Isten ígéjéhez sorakoztunk, hogy lelkünket is gazdagítsuk. Tédréborulva zártuk be az újévet és nyitottuk meg az ujesztendőt. Ugy, amint az Isten népéhez illő.

ÉVNÝITÓ istentiszteletünket január 1-én, délután 2-órás kezdettel tartottuk meg. Aztán közgyűlés következett. A titkári és pénztári jelentések elhangzása után, imára borultunk, mert minden eddigi bevételünket felülhaladtuk ebben az évben, amiért az Uré legyen a hála és a dicsőség. Majd következett a tisztviselők megválasztása, amely csak percekig tartott, mert minden egyes tisztviselőt ismét egyhangulag választott meg gyülekezetünk. Az Ur áldja meg minden tisztviselőnket.

MENYEGZŐ. — December 22-én fogadtak örök hűséget egymásnak: Dudics Pál és Legoza Gracy tv.-nő. Testvérnőnk fivére, Legoza Pál vezette fel az oltár elé, A megszokott zeneszámot ifjabb Stumpf Árpád játszotta. Énekszólót énekelt, "Ime egy mátkapár" címmel, Earle Wrightné, a vőlegény nővére. A szertartást a gyülekezet pásztor, Rev. Stumpf Árpád végezte. Philadelphiából jelen voltak: Gulyás Gyula nejével és leányával.

A menyegzői vacsora városunk egyik előkelő éttermében lett felszolgálva, ahol nagyon szép számmal volt együtt a násznép. New Brunswickból jelen volt a menyasszony kedves barátja, Varju Irma tv.-nő. Kísérje áldás az új pár életét. (S. A.)

GARY, INDIANA.

Külön-külön illik visszaemlékezni azon magasztos mozgalmakra és ünnepekre, amelyekben sok lelki-testi javakat élveztünk, Isten segédelmével.

BAZÁR. — Közvetlen karácsony előtt, Nőegyletünk megrendezte szokásos évi

bazárját, mely szép sikerrel fejeződött be. Illesse hálás köszönet a nőegylet áldott-lelkű tagjait, akiknek áldozatos munkája, szép bevettelt eredményezett. Az Uré legyen érte a dicsőség.

KARÁCSONY. — Bárha már messze is vagyunk karácsony ünnepétől, a visszaemlékezés mégis édes örömekeket és boldog érzéseket kelt szívében. A körülményekhez képest szép ünnepünk volt. Tiszteleteink és egyéb összejöveteleink látogatottak és áldásokban gazdagok voltak. A karácsonyfa ünnepély, a gyermekek és a felnőttek részére, ez évben is szép volt, áldásos alkalmi műsorral. A program előkészítői, vezetői és szereplői, messzemenő előkészületeket tettek a siker érdekében. A társas előadások és egyéb közreműködések minden csoportnál, kitűnően sikerültek. Hála az Urnak! Örömeinket fokozta a Trsztyánszky testvérék megjelenése is, a Menházból. Kedves Tivadar fiuk is hazajött már, épen és egészségesen, a haretérről és szintén velünk ünnepelt.

Ó-ÉS UJÉV. — Óév utolsó napján, este fél 8-kor, hálaadó istentiszteletet tartottunk, körkölönbség nélküli programmal. Ez alkalommal, a lelki javakon kívül, kávé és jó süteményeket is élveztünk testi táplálékul. Az évet keresztyénekhez illoen igyekeztünk bevégezni. Éjfélkor, a gyárak fuvására, mindnyájan imádkoztunk, Smenyák Pál vezetése mellett, ami után boldog újévet kívánva egymásnak, hazamentünk.

KATONÁINK. — Templomunkban 14 csillag áll, amely közül egynek sem változott meg a színe a háboru ideje alatt. Hála az Urnak. Ez persze, abban leli magyarázatát, hogy a mi fiaink életben maradtak és mind hazavárjuk őket. Már hazajöttek: Köves Sándor, Arlet Marion, Bulza Albert, Smenyák Ferenc, Bodnár György, Singlar György, Bartók Vilmos, Zeffer Róza, Trsztyánszky Tivadar és Smenyák József testvérek. Tartozunk nekik a szeretet ajándékaival és Istennek pedig, hálával. Várjuk a többiek megérkezését is.

SEGÉLYÜGY. — Az óhazai segélyakció nálunk is folyamatban van. A szenvedő magyar testvérek megsegítéséért. Megemlékezünk róluk nemcsak gondolatlan, hanem a szeretet tetteivel is. A használt és új ruhaneműek gyűjtése megindult, de pénzületi adományokat is elfogadunk. Remélem, mindenki kiveszi részét ebből a fontos mozgalomból. Mert nem az ajk dicsérete, hanem a minden áldozatra kész szív adománya képezi az igazi hívő ékességét.

ÉVI GYÜLÉS. — Tisztújító évi gyűlésünket is megtartottuk. A tisztviselők, kevés változással, a régi maradtak, akik éveken keresztül szeretettel és odaadással szolgálták gyülekezetünket és annak szent ügyét. Szálljon örök hála az Ur nevére, mindenért.

IMAHÉT. — Újév második hetének minden napja estéjén, fél 8-kor, házi imaórákat tartottunk, amelyek mind épületek és áldások voltak. Mindenki jól érezte magát. Vigan és boldogan énekeltek mindnyájan. Imaóráinkon barátaink is résztvettek. A szellemi javak után, anyagi javakat is élveztünk. A társalgások kedvesek és boldogító érzéseket keltőek voltak. Az Uré legyen a dicsőség és a hála!

ADAKOZÁSOK AZ AGGMENHÁZRA

1945 augusztus 7-től 1946 január 1-ig.

EGYÉNI ADAKOZÁSOK

Baranyai János, Cleveland, O. \$5.; Vér Helén, Dayton, O. \$10.; Mrs. Steven Zeffer, Wadsworth, O. \$3.; Mrs. Lőrinc Baiduk, Wadsworth, O. \$1.; Merry Torma, Garfield, N. J. \$1.; Menter Torma Garfield, N. J. \$1.; Alexander Vékony, édesanyja után, \$10.; Szabó Sándor, Campbell, O. \$6.; Talyain Benjamin, Milmort, Pa. \$5.; Huszti Miklósné, Norwalk, Conn. \$3.; Alexander Vékony, édesanyja után, \$10.; Farkas Rozália, Akron, O. \$5.; Hlinka Géza és neje, két személyre szóló butor, \$150.; Pócsi Bálint, Bridgeport, Conn. \$2.; Barta Eszter, Bridgeport, Conn., \$5.; Wadas József és neje, So. Norwalk, karácsonyi ebédre, \$10.; Alexander Vékony, édesanyja után, \$10.; Frank Herjeski és neje, New Castle, Pa. \$5.; Simon András és neje, Erie, Pa., \$30.; Lovei Sándor és neje, Pocahontas, \$2.50; Özvegy Nényi, New Brunswick, N. J. \$10.; Steve Borotka, New York, \$15., melyből \$5. karácsonyi ebédre; Kánya Józsefné, E. Chicago, Ind., \$5.; Halász János és neje, Saint Johns, \$5.; Farkas József és neje, Dayton, O., \$3.; Benjamin Bartók, E. Chicago, \$5.; Frank S. Almasi, Lakeside, Calif. \$10.; Majer János és neje, Trenton, N. J. \$5.; Özvegy Nényi, New Brunswick, \$40.

A GYÜLEKEZETEK ADOMÁNYAI

New Castle Pa., \$10.; New York, N. Y. \$25.; Elyria, O. \$10.00 Egyesült Magyar Gyülekezet, Cleveland, O. \$75.; So. Norwalk, Conn., \$5.; New Brunswick, N. J. \$28.; Youngstown, O. 15.

A NŐEGYLETEK ADOMÁNYAI

Shaker Square, Cleveland, O., \$25.; Elyria, O. \$5.; Wadsworth, O., \$10.; Bridgeport, Conn., egy szobára való butor, a szoba neve: Dorkás, \$125.; Granite City, Ill. \$5.; So. Norwalk, Conn., \$10.; New Castle, Pa. \$5.; Beaver Falls, Pa., \$5.; Perth Amboy, N. J., \$10.; New Brunswick, karácsonyi ebédre, \$20.; New Brunswick, N. J., egyszoba berendezésére, \$125.; a Női Szövetségtől fehéreneműre, \$100.00; New York egy szoba berendezésre, \$125.; Elyria, O. Nőegylet, \$10.; Homestead, Pa., egy szoba berendezésére, \$65.; Wallingford, Conn., karácsonyi ebédre, \$5.;

Huntsburgh, O., egy szoba berendezésére, \$125.; Akron Nőegylet, \$15.

A JÓTÉKONYSÁGI INTÉZETEK

Gary Vasárnapi Iskola, egy szoba, berendezésére, \$125.; Hungarian Federated Churches \$5.; Akroni Y. W. C. A. Magyar Női Club, \$3.

Szilárd, megbízható, előkelő, demokratikus, magyar betegsegélyező és életbiztosító társulat, amelyhez bizalommal fordulhat mindenki.

R Á K Ó C Z I SEGÉLYZŐ EGYLET

624 Bostwick Ave.
BRIDGEPORT, CONN.

ELSŐ MAGYAR TEMETKEZŐ VÁLLALAT

FRAZON & YELENIK
519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRAZON, Licensed Mgr.
Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak

Az amerikai magyarság között

AZ EGYETLEN

protestáns jellegű országos intézmény, amely törvényes tartalékkal rendelkező életbiztosítást nyújt tagjainak és őket betegsegélyben is részesíti.

AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYESÜLET

1726 Pennsylvania Ave., N. W.

WASHINGTON 6, D. C.

25 ezer tag, 2 millió dollár tartalék